

$$\frac{CC}{16EE} \text{ & } b = \frac{C}{4E}; \text{ unde fit } c = \frac{CC - 4BE}{4CE}, \text{ & porro } \frac{C}{4CE} \\ k = : = \frac{CC - 4BE}{4CE}; a = \frac{2EE}{C} \text{ & } f = 0.$$

I I.

Sit autem D quantitas negativa, puta D = -EE, ut construi debeat hæc æquatio

$$x^4 * + Bx^2 - Cx - EE = 0,$$

fiet $64ccb^4 = CC + 4bb(4bb - B)^2 + 16EEbb$; quæ æquatio realem pro c valorem præbet, quicquid pro b assumatur:

fiet enim $c = \frac{\sqrt{(CC + 4bb(4bb - B)^2 + 16EEbb)}}{8bb}$, atque b pro

lubitu assumi potest; quovis igitur casu ita assumatur, ut facilima ipsius c constructio inde consequatur. Quo facto erit, ut ante, AE = f = 0, CD + EF = k = $\frac{4bb - B}{4b}$ &

AD = a = $\frac{C}{8bb}$. Si ponatur E = 0, orietur constructio æquationis cubicæ

$$x^3 * + Bx - C = 0.$$

Hacque constructione nititur regula BACKERI vulgo satis nota.

496. Si sumantur duæ quæcunque Lineæ secundi ordinis seu Sectiones conicæ, quarum æquationes ad communem Axem idemque Abscissarum initium relatæ sint

$$ayy + byx + cxx + dy + ex + f = 0$$

&

$$ayy + \zeta yx + \gamma xx + \delta y + \varepsilon x + \zeta = 0.$$

Ex quibus, si methodo supra tradita y elimineatur, quod fiet istas æquationes comparando cum illis in §. 479. tractatis, scilicet

$$\begin{aligned} P + Qy + Ry^2 &= 0 \\ &\text{&} \\ p + qy + ry^2 &= 0, \end{aligned}$$

fient P & p Functiones secundi ordinis ipsius x , Q & q Functiones primi ordinis, & R & r erunt constantes, unde colligitur æquatio resultans fore biquadratica. Atque adeo per intersectiones duarum quarumvis Sectionum conicarum altioris gradus æquationes construi nequeunt, quam biquadraticæ, quas autem per Circulum & Parabolam construi posse vidimus. Hoc idem vero intelligere licet ex natura Linearum secundi ordinis, quæ a recta Linea in duobus punctis secari possunt; unde duæ rectæ quatuor intersectiones formare poterunt, at duæ Lineæ rectæ junctim consideratae speciem constituunt Linearum secundi ordinis; unde patet duas Lineas secundi ordinis se mutuo in quatuor punctis interfecare posse.

497. Adhibentur ad intersectiones efficiendas duæ Lineæ, altera secundi, altera vero tertii ordinis, quæ exprimantur his æquationibus

$$\begin{aligned} P + Qy + Ry^2 &= 0 \\ &\text{&} \\ p + qy + ry^2 + sy^3 &= 0. \end{aligned}$$

Erit ergo P Functio duarum dimensionum ipsius x , Q Functio unius dimensionis, & R constans; tum vero p Functio trium dimensionum, q duarum, r unius dimensionis & s constans. Quarum ratio si in æquatione post eliminationem ipsius y orta (480.) habeatur, patet eam fore ordinis sexti; quare per intersectiones Lineæ tertii ordinis cum Sectione conica altiores æquationes, quam sextæ potestatis construi non poterunt: quod idem ex natura utriusque ordinis patet, cum enim Lineæ tertii ordinis a Linea recta in tribus punctis intersecantur, eadem a duabus rectis, quæ junctim sumptæ speciem Linearum secundi ordinis constituunt, in sex punctis interfecuntur

498. Si tam eliminationes supra expositas, quam hoc ratiocinium ab intersectione rectarum petitum, ad altiores ordinates transferamus, patebit per intersectiones duarum Linearum tertii ordinis construi posse æquationes nonæ potestatis; per intersectiones duarum Linearum quarti ordinis autem æquationes potestatem sextam decimam non superantes. Atque in genere per duarum Linearum curvarum intersectiones, quarum altera sit ordinis m altera ordinis n , construi poterunt omnes æquationes potestatem mn non excedentes. Sic ad æquationem centesimæ potestatis construendam opus erit vel duabus Lineis decimi ordinis, vel duabus, quarum altera sit quinti altera vicesimi ordinis, & ita porro; resolvendo numerum 100. in duos Factores. Quod si autem æquationis construenda maxima potestas exponatur numero primo, vel alio commodos Factores non admittente, tum in ejus locum alias numerus major Factores habens idoneos substituatur; quibus enim binis Curvis æquationes majoris potestatis construi possunt, iisdem quoque æquationes inferioris cujusque gradus construentur. Sic ad æquationem gradus tricesimi noni adhiberi poterunt duæ Curvæ, altera sexti altera septimi ordinis; quia duabus hujusmodi Curvis æquatio quadragesimi secundi gradus construi potest, hæcque constructio simplicior est censa, quam si altera Curva ordinis tertii, altera decimi tertii assumeretur.

499. Ex his igitur perspicuum est unamquamque æquationem pluribus, imo innumerabilibus, modis per intersectiones duarum Curvarum ita construi posse, ut ejus radices reales assignentur. Ex quibus infinitis modis eum potissimum eligi conveniet, qui absolvitur Lineis curvis cum simplicissimis tum descriptu facillimis; imprimis vero in id erit incumbendum, ut per intersectiones omnes radices reales exhibantur; quod obtinetur, si ejusmodi Curvæ assumantur, quæ intersectionibus imaginariis careant. Supra autem vidimus hujusmodi intersectionibus imaginariis nullum relinquere locum, si in æquatione pro altera Curva Applicata y æquetur Functioni uniformi ipsius

L I B . II . x ; tum enim, quia hæc Curva nullas habet Applicatas imaginarias, fieri nequit ut intersectiones imaginariæ oriuntur, quotunque etiam Applicatis imaginariis altera Curva inquinetur. In hoc ergo constructionis negotio alteram Curvam perpetuo ita assumamus, ut ejus æquatio in hac forma $P + Qy = 0$, contineatur, denotantibus P & Q Functiones ipsius x .

500. Proposita ergo quacunque æquatione eligatur una quædam conveniens Curva in æquatione $P + Qy = 0$. Et, quoniam æquatio pro altera Curva ita debet esse comparata, ut, si in ea loco y substituatur valor $\frac{P}{Q}$, ipsa æquatio proposita resulhet; ex ipsa proposita vicissim efformari poterit æquatio pro altera Curva, introducendo y loco $\frac{P}{Q}$. Ut, si proposita fuerit hæc æquatio $x^4 + Ax^3 + Bx^2 + Cx + D = 0$, sumatur Parabola pro altera Curva æquatione $ay = xx + bx$ contenta; ex qua, cum sit $xx = ay - bx$, substituatur iste valor in æquatione proposita, quoties lubet; erit

$$\begin{aligned} x^4 &= aayy - 2abxy + bbx^2 \\ Ax^3 &= \qquad\qquad\qquad + Aaxy - Abxx \end{aligned}$$

ideoque obtinebitur hujusmodi æquatio secundi ordinis

$$aayy + a(A - 2b)xy + (B - Ab + bb)xx + Cx + D = 0,$$

cujus adeo intersectiones cum Curva $ay = xx + bx$ indicabunt radices æquationis propositæ.

501. Quemadmodum hæc Curvæ ambæ determinandis pro arbitrio constantibus a & b infinitis modis variari possunt, ita multo major adhuc varietas induci potest. Cum enim ex æquatione priori sit $xx - ay + bx = 0$; erit quoque $axxx - aacy + abcx = 0$, quæ si addatur ad posteriorem æquationem, multo latius patens orientur æquatio pro Linea secundi ordinis, cuius intersectiones cum priori radices æquationis propositæ æque indicabunt. Ambæ scilicet istæ Curvæ constructioni inservientes erunt I.

$$\begin{array}{c} \text{I.} \\ ay = xx + bx \\ \text{I I.} \end{array}$$

$$aayy + a(A - 2b)xy + (B - Ab + bb + ac)xx - aacy + (C + abc)x + D = 0,$$

hæcque posterior æquatio ita adornari potest, ut quamvis Sectionem conicam in se complectatur; attendendum scilicet est ad hanc quantitatem

$$AA - 4B - 4ac,$$

quæ si fuerit affirmativa, Curva erit Hyperbola; si fuerit $= 0$, Curva erit Parabola; sin autem sit quantitas negativa, Curva erit Ellipsis. Circulus vero erit hæc altera Curva si

fuerit $b = \frac{1}{2}A$, & $aa = B - \frac{1}{4}AA + ac$, seu $c =$

$a + \frac{AA}{4a} - \frac{B}{a}$: tum enim æquatio pro eo erit

$$aayy + aaxx - (a^3 + \frac{AAa}{4} - Ba)y + (C + \frac{Aaa}{2} + \frac{A^3}{8} - \frac{AB}{2})x + D = 0,$$

seu

$$(y - \frac{a}{2} - \frac{AA}{8a} + \frac{B}{2a})^2 + (x + \frac{C}{2aa} + \frac{A}{4} + \frac{A^3}{16aa} - \frac{AB}{4aa})^2 =$$

$$(\frac{a}{2} + \frac{AA}{8a} + \frac{B}{2a})^2 + (\frac{C}{2aa} + \frac{A}{4} + \frac{A^3}{16aa} - \frac{AB}{4aa})^2 - \frac{D}{aa}.$$

ubi hoc membrum est quadratum Radii Circuli.

502. Sic igitur ex solis Sectionibus conicis habentur innumerabiles Curvæ, quæ cum Parabola $ay = xx + bx$ descriptæ, intersectionibus suis radices æquationis propositæ præbebunt. Harum ergo Curvarum quæcunque sumatur, Parabola in iisdem semper punctis intersecabitur; atque ideo illæ Curvæ omnes se mutuo in iisdem punctis secabunt. Quocirca ex his Curvis infinitis duas quascunque assumere licebit, (prætermissa Parabola primum assumta,) quæ si super communi Axe descriptantur, per intersectiones suas radices æquationis propositæ semper iradicabunt. Hocque adeo modo ista æquatio construi

Euleri Instruaci. in Anal. infin. Tom. II. Nn poterit